

Revista Descobrir, núm. 154, març 2011

Andreu Sotorra (text), Rafael López-Monné (fotografia), Blauset / Imaginart (cartografia)

El mestral ve del nord-oest, traspassa els Pirineus i acanala vents freds i forts per la vall de l'Ebre, per això bufa amb força al massís del Port, al Delta i al Camp de Tarragona, especialment a les serres que porten el nom del vent.

La fúria del Mestral

Andreu Sotorra

Com passa a les millors famílies, el Mestral, un dels vuit vents fills de la Rosa, amb la seva força i la seva aura de frontera enllà i amb un parent Nobel exiliat a la Provença, té un germà petit, el Joanet de Prades, ofegat pel germà gran. El Mestral és un d'aquests personatges de bestiari fantàstic: impetuós, esbojarrat, cridaner i furibund, incapaç de fer mal volgudament, però malvat contra la seva voluntat, el primer d'asserrenar-se quan ja l'ha feta, i el primer a fugir, com qui llança la pedra i amaga la mà.

La fúria del Mestral és el que ha fet que el germà petit hagi quedat tapat. Així com el Mestral treu el rebuf de dia, com un esperitat, i ronda de nit com un noctàmbul embriac, el Joanet de Prades s'esmuny de matinada, baixant de les serres que porten el nom del germà gran, silent com un cadell de senglar que fuig de la canilla per descobrir món, i s'escola per carrerons que guaiten al nord, bufant sense fer soroll, però amb una tímida traïdoria, clavant l'agulló de glaç a la punta del nas de qui matina sisplau per força.

El petit Joanet de Prades és el vent que pessiga el cor i empeny endavant. El gran Mestral és el vent que sacseja els comerciants, que manté els botiguers, que esborrifa els industrials, que es baralla amb els pagesos de secà i que esperona els mariners de la Frau, tots hereus de la llenca mediterrània que conserva les empremtes de Jaume I, la flaire de les boscúries del guerriller Carrasclet, la salabor de la platja de la Masia de Joan Miró, la netedat del cel blau net, les avellanedes i les oliveres verd clar de Joaquim Mir o l'orfebreria guixaire de Gaudí, el mestre d'obres d'or.

El Mestral i el Joanet de Prades, cadascú a la seva manera, expandeixen aquest llegat. Un amb rauxa i l'altre amb seny. Trepitgeu-ne les serres que els aixopluguen. Parleu-hi. Entengueu-vos-hi. Malgrat l'aparença feréstega que traginen, un i l'altre són dels que es deixen estimar.

Andreu Sotorra (Reus, 1950) és escriptor i periodista, especialitzat en les àrees de crítica teatral i literària.